

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طــــنــــز

فرستنده : عارف عزیز "گذرگاه"
چاردهم اکتوبر 2011

خر و گاو و خرس

(قسمت دهم)

(برگزیده ای از ابیات هزلیه حضرت ابوالمعانی "بیدل")
چنان که خوانندگان محترم پورتال پرصّولت "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" توجه
فرموده اند، در ذیل این عنوان ابیات انتقادی از دیوان حضرت "بیدل"
انتخاب گردیده و تقدیم میشود.

تشویشِ خوب و زشت ز آثارِ آگهیست
اما دماغ را به خران می کند طرف

عافیت ها در جهان بی تمیزی بود جمع
کرد آدم گشتنت آخر به گاو و خر طرف

حرص را بیدل به نعمت سیر اگر کردم چه شد
گوهرِ یکِ خرمگس من نیز در روغن زدم

با فساد جوهر ذاتی چه پردازد صلاح
آدمیت کو؟ اگر از خرس مونی کم کنم

به سوادِ نوری حرص و گد، چه امیدِ محملِ من میکشد
فلكِ اطلسش مگر آورد که جُلی به پشتِ خر افگم

خیالِ خلدِ تو زاهدِ طویله آرائیست
خري رها کن اگر بایدت شدن آدم

به هر طرف کشدم دل، یکیست جاده و منزل
سوارِ مرکبِ شوقم، خـرِ کرایه ندارم

بر هم زدنِ سلسلهٔ ریش مُحال است
عمریست که همصحبِ خرس و بز و میثم

به صیدِ خلقِ مجهولِ آنقدر افسون نمیخواهد
گرفتم پایِ گاوی چند با افسارِ خر بستم

هر زمینی ریشهٔ وهمی دگر میپرورد
پایِ خر در گلِ فرو شد گنجِ پنهان یافتم

جانکني ها در کمینِ نامرداي خفته است
ننگِ آسانیست بارِ گاو و خر برداشتن
